

Carsten Niebuhr: Beschreibung von Arabien

Bogen

Niebuhr, Carsten (1733-1815)

Beschreibung von Arabien : aus eigenen Beobachtungen und im Lande selbst gesammelten Nachrichten. - 1772. XLVII, 431 s., XXIV, [1] tav. Kopenhagen : gedruckt ... bey Nicolaus Möller ; Leipzig : zu bekommen bey B.C. Breitkopf und Sohn, 1772
Sprog: Tysk

Bogen rummer **en af de første videnskabelige beskrivelser af Arabien**, baseret på oplysninger tilvejebragt på stedet og ved selvsyn. Indholdet, der overalt baserer sig på nye iagttagelser, rummer bl.a. redegørelser om **arabisk kultur og samfundsliv**:

- klima, religion, folkekarakter, retsvæsen
- forholdet mellem mand og kvinde, flerkoneri, gæstfrihed, spisevaner, boligforhold, klæder
- alfabet, sprog, litteratur
- tidsregning, astronomi, lægevidenskab
- plantevækst, landbrug, dyreliv

Dertil kommer **beskrivelser af enkelte egne**, bl.a. Yemen, Oman, sheikdømmerne ved Den persiske Havbugt, Bahrein, den syriske ørken, Sinai-halvøen

Bogen findes i flere digitaliserede udgaver på nettet, f.eks. på [Österreichische Nationalbibliotheks hjemmeside](#).

Forfatteren

Carsten Niebuhr var født i 1733 som søn af en bonde fra Ditmarsken, der i 1700-tallet hørte med til Danmark. Han blev oprindeligt uddannet som landmåler, men læste matematik, astronomi og arabisk som optakt til sin deltagelse i rejsen til Arabien. Efter rejsen tilbragte **Niebuhr** sine sidste 37 leveår som landmåler i Ditmarsken indtil sin død 26. april 1815 i den høje alder af 82 år.

Som den eneste overlevende af ekspeditionens oprindeligt seks deltagere gennemførte **Niebuhr** hele rejsen. Hans indsats fik **banebrydende betydning** ikke kun for Danmarks, men hele den vestlige verdens viden om Arabien. Bl.a. var han den første overhovedet, der kortlagde landet Yemen. Desuden aftegnede han et af verdens ældste skriftsystemer, den såkaldte kile-skrift, i ruinerne i oldtidsbyen Persepolis så tydeligt, at senere forskere var i stand til at tyde skriften.

Niebuhrs rejserute:

1764: Maskat (hovedstaden i Oman), Shiraz (i det nuværende Iran), Persepolis, Basra

1765-66: Baghdad, Mosul, Aleppo, Cypern, Jaffa, Jerusalem, Damaskus

1767: Bukarest, Moldau, Warszawa, København

Baggrunden

I **merkantilismens tidsalder** (1600- og en stor del af 1700-tallet) stammede den europæiske viden om fremmede lande og kulturer først og fremmest fra søfartsnationernes forsøg på at finde **nye handelsruter og handelspladser**.

Men med **Oplysningstiden** i 1700-tallet øgedes interessen for at erhverve **videnskabelig indsigt**, der rakte ud over det rent kommercielt begrundede kendskab til omverdenen. Et af de første udslag heraf var udsendelsen af den danske forsknings-ekspedition til det sydlige Arabien, Yemen, dengang også kaldet "Arabia Felix", "Det lykkelige Arabien", i årene 1761-1767. Initiativtageren var ikke mindst kong **Frederik V's** udenrigsminister **J. H. E. Bernstorff** samt orientalisten ved Göttingens Universitet **Johann David Michaëlis**. Rejsen var ikke mindst gjort mulig af ophøret af de århundredlange tyrkiske krige på Balkan samt af pacificeringen af de såkaldte barbaresk-stater i Nordafrika tidligere i 1700-tallet.

Ekspeditionens resultater var vidtrækkende: Kartografiske opmålinger, hjemsendte dyr og planter, arabiske og hebraiske håndskrifter, der stadig danner grundstammen i Det kgl. Biblioteks samling af nærorientalske håndskrifter. Først og fremmest afspejlede ekspeditionen respekt for videnskabelig metode: Matematisk nøjagtige observationer, systematisk indsamling af førstehåndsmateriale, kritisk sans og åbenhed overfor alt nyt og (ikke mindst): Respekt for anderledes tænkende.